

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗΣ 150/2017
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΤ΄ ΤΜΗΜΑ**

Συνεδρίαση της 21^{ης} Ιουνίου 2017

Σύνθεση :

Πρόεδρος: Ιωάννης-Κωνσταντίνος Χαλκιάς, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη: Ιωάννης Διονυσόπουλος, Παρασκευάς Βαρελάς, Θεόδωρος Ψυχογιός, Γεώργιος Κανελλόπουλος, Βασιλική Τύρου, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Γεώργιος Ανδρέου, Ευαγγελία Σκαλτσά, Χαράλαμπος Μπρισκόλας, Νικόλαος Καραγιώργης
Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Σοφία Αναγνώστου-Παναχράντου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη χωρίς ψήφο)

Αριθμός Ερωτήματος: τα έγγραφα με αριθμούς πρωτ: α) 748967/23.5.2017 και β) 748996/23.5.2017 του Διοικητή του Ν.Π.Δ.Δ. Ε.Φ.Κ.Α. (Γεν.Δ/νση Οικονομικών Υπηρεσιών και Διοικητικής Υποστήριξης-Δ/νση Ανθρωπίνου Δυναμικού)

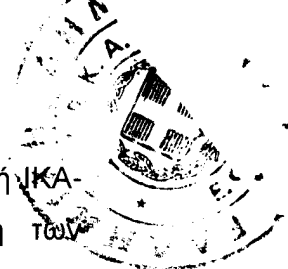
Περίληψη Ερωτήματος: Ερωτάται: 1) Εάν ο Ε.Φ.Κ.Α. δύναται να κάνει δεκτή αίτηση παραίτησης του υπαλλήλου του Κ.Θ., κατά του οποίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη από το έτος 2012 ή αν στην συγκεκριμένη περίπτωση εφαρμόζεται ο περιορισμός της παρ. 2 του άρθρου 148 του ν. 3528/2007 και 2) εάν ο ανωτέρω υπάλληλος δύναται να τοποθετηθεί σε θέση ευθύνης, κατ' εφαρμογή της διάταξης της παρ.2 περ. β' του άρθρου 101 του ν.4387/2016.

=====

Για το ως άνω ερώτημα, το Στ' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδότησε ως εξής:

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Από το έγγραφο ερώτημα με αριθμό πρωτ: 748967/23.5.2017 της Δ/νσης Ανθρωπίνου Δυναμικού ΕΦΚΑ και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, προκύπτουν τα ακόλουθα:

1. Με το παραπεμπτήριο έγγραφο με αριθμό Γ17/36/15.06.2012 του Διοικητή ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο υπάλληλος Κ. Θ. παραπέμφθηκε πειθαρχικά για διάπραξη των πειθαρχικών παραπτωμάτων που προβλέπονται και τιμωρούνται από τα άρθρα 106 και 109, παρ. 2, εδ. δ' του ν. 3528/2007, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τον ν. 4057/2012, περί χαρακτηριστικώς αναξιοπρεπούς ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εντός της υπηρεσίας. Ειδικότερα, ο υπάλληλος Κ.Θ. φερόταν ότι ως προϊστάμενος της Διευθύνουσας Υπηρεσίας (Τμήμα Κατασκευών της Διεύθυνσης Τεχνικής και Στέγασης) άσκησε από τον Νοέμβριο του 2005 μέχρι και την οριστική παραλαβή του έργου την 21^η.9.2009 πλημμελώς την εκ του νόμου αρμοδιότητα παρακολούθησης και ελέγχου του έργου «Μελέτη και Κατασκευή Υποκαταστήματος Πατησίων».

2. Κατά του ως άνω υπαλλήλου ασκήθηκε για τα ίδια πραγματικά περιστατικά ποινική δίωξη για «απιστία στη υπηρεσία κατά συναυτουργία και κατ' εξακολούθηση τελεσθείσα σε βάρος νομικού προσώπου από τα αναφερόμενα στο άρθρο 263Α του ΠΚ από υπαίτιο που μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα, από την οποία επήλθε ιδιαίτερα μεγάλης αξίας ελάττωση της περιουσίας του ανωτέρω νομικού προσώπου, ανώτερη των € 150.000» σύμφωνα με τα άρθρα 263Α, στοιχ. α' και 256, περ. γ' του ΠΚ. Για το εν λόγω αδίκημα προβλέπεται ποινή κάθειρξης έως δέκα ετών, συνεπώς πρόκειται για κακούργημα και ως τέτοιο δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή. Η σχετική δικογραφία στάλθηκε στις 04.07.2013 στον 2^ο Ειδικό Ανακριτή, χρεώθηκε στις 13.11.2015 και σύμφωνα με το με αριθμό 173611/2016 Πιστοποιητικό της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών βρισκόταν μέχρι το χρόνο έκδοσης του πιστοποιητικού στο στάδιο της ανάκρισης.

3. Κατά τη 15^η Συνεδρίαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στις 24/11/2016, αυτό, με την απόφασή του με αριθμό 55/Συν.15/24.11.2016, έπαυσε οριστικά την πειθαρχική δίωξη σε βάρος του υπαλλήλου Κ.Θ. για τα παραπάνω πειθαρχικά παραπτώματα.

4. Περαιτέρω, με το παραπεμπτήριο έγγραφο με αριθμό. Γ17/56/20.09.2012 του Διοικητή ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο ίδιος υπάλληλος, παραπέμφθηκε πειθαρχικά για διάπραξη των πειθαρχικών παραπτωμάτων που προβλέπονται και τιμωρούνται από τα άρθρα 106 και 109, παρ. 2, εδ. δ' του ν. 3528/2007, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τον ν. 4057/2012, περί χαρακτηριστικώς αναξιοπρεπούς ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εντός της υπηρεσίας. Ειδικότερα, ο Κ.Θ φερόταν ότι ως Προϊστάμενος της Διευθύνουσας Υπηρεσίας (Τμήμα Κατασκευών της Διεύθυνσης

✓ ΓΧ

(εγκρίσεως και Στέγασης) άσκησε από τον Νοέμβριο του 2005 μέχρι και την οριστική παραλαβή του έργου την 21^η.12.2009 πλημμελώς την εκ του νόμου αρμοδιότητά του παρακολούθησης και ελέγχου του έργου «Μελέτη και Κατασκευή Υποκαταστήματος Παγκρατίου».

5. Κατά του ως άνω υπαλλήλου ασκήθηκε για τα ίδια πραγματικά περιστατικά ποινική δίωξη για «παράβαση καθήκοντος κατ' εξακολούθηση» σύμφωνα με το άρθρο 259 του Π.Κ. Για το αδίκημα αυτό προβλέπεται ποινή φυλάκισης έως δύο ετών, συνεπώς πρόκειται για πλημμέλημα. Με βάση το διδόμενο ιστορικό, ο υπάλληλος κρίθηκε ένοχος δυνάμει της με αριθμό 66971/2013 απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, ενώ με τη με αριθμό 123/2015 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών αποφάσισε την οριστική παύση της ποινικής δίωξης λόγω παραγραφής της αποδιδόμενης στον κατηγορούμενο πράξης.

6. Ακολούθως, κατά την ίδια 15^η Συνεδρίαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στις 24/11/2016, εξαιτίας της προαναφερθείσας ποινικής έκβασης της υπόθεσης, κατά την οποία αποφασίστηκε η οριστική παύση της ποινικής δίωξης του Κ.Θ. λόγω παραγραφής (αρ. 112 του ν. 3528/2007, όπως ίσχυε πριν την εφαρμογή του ν. 4057/2012) για πράξεις οι οποίες ταυτίζονται με εκείνες που αποδίδονται στον συγκεκριμένο υπάλληλο ως πειθαρχικά παραπτώματα, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 55/Συν.15/24.11.2016 με την οποία αποφασίστηκε η οριστική παύση της πειθαρχικής δίωξης σε βάρος του.

7.Ο ανωτέρω υπάλληλος, υπέβαλε στην Υπηρεσία την αίτηση παραίτησης με αριθμό 320923/02.03.2017 λόγω συνταξιοδότησης, αναφέροντας ότι είναι άνω των 62 ετών και ότι έχει περισσότερα από 40 έτη πλήρους ασφάλισης. Η Υπηρεσία απάντησε στον υπάλληλο Κ.Θ ότι, επειδή βρισκόταν σε εκκρεμότητα η έκδοση πειθαρχικής απόφασης σχετικά με τα υπό (Γ17/56/20.09.2012) και (Γ17/36/15.06.2012) αναφερθέντα πειθαρχικά παραπτώματα, το αίτημά του για παραίτηση, δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτό. (Σημείωση: προφανώς από παραδρομή η Υπηρεσία αναφέρεται σε εκκρεμότητα έκδοσης πειθαρχικής απόφασης, αφού εκκρεμής είναι πλέον μόνο η ποινική δίωξη)

8.Στο έγγραφο με αριθμό πρωτ.748996/23.5.2017 της Δ/σης Ανθρωπίνου Δυναμικού, αφού εκτίθεται ξανά το ίδιο ως άνω ιστορικό με αναφορά στις κρίσιμες νομικές διατάξεις, τίθεται και το ερώτημα, εάν ο ανωτέρω υπάλληλος μπορεί, κατ' εφαρμογή της διάταξης της παρ.2 περ. β' άρθρου 101 του ν.4387/2016(Α'85/12.5.2016) να τοποθετηθεί σε θέση ευθύνης και τούτο διότι, ενώ

κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 101 του ν.4387/2016, το σύνολο σχεδόν όσων υπηρετούσαν στους εντασσόμενους στον ΕΦΚΑ φορείς και ασκούσαν καθήκοντα προϊσταμένου, έχουν τοποθετηθεί και στον νέο Φορέα σε αντιστοίχου επιπέδου θέσεις ευθύνης που κατείχαν προ της θέσεως του ΕΦΚΑ σε ισχύ, εντούτοις, για τον Κ.Θ. ο οποίος έχει τύχει επιλογής από Υπηρεσιακό Συμβούλιο ως Προϊστάμενος οργανικής μονάδας επιπέδου Διεύθυνσης, η τοποθέτηση σε θέση ευθύνης εκκρεμεί.

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Οι κρίσιμες διατάξεις που αποτελούν και το νομοθετικό πλαίσιο της υπόθεσης είναι οι ακόλουθες:

9. Με τις διατάξεις των άρθρων 106, 109 παρ.1 και 2, και 148, του ν.3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ» (Α'26) όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο δεύτερο του ν.4057/2012 (Α'54) ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 106

Το πειθαρχικό παράπτωμα συντελείται με υπαίτια πράξη ή παράλειψη του υπαλλήλου που μπορεί να του καταλογισθεί.

Άρθρο 109

1. Οι πειθαρχικές ποινές που επιβάλλονται στους υπαλλήλους είναι: α) η έγγραφη επίπληξη, β) το πρόστιμο έως τις αποδοχές δώδεκα (12) μηνών, γ) η στέρηση του δικαιώματος για προαγωγή από ένα (1) έως πέντε (5) έτη, δ) η στέρηση του δικαιώματος συμμετοχής σε διαδικασία επιλογής προϊσταμένου οργανικής μονάδας οποιουδήποτε επιπέδου από ένα (1) έως πέντε (5) έτη, ε) η αφαίρεση της άσκησης των καθηκόντων προϊσταμένου οργανικής μονάδας οποιουδήποτε επιπέδου για τη θητεία ή το υπόλοιπό της.

2. Για την επιβολή οποιασδήποτε πειθαρχικής ποινής σε υπάλληλο συνεκτιμώνται οι ιδιαιτέρες συνθήκες τέλεσης του παραπτώματος, η εν γένει προσωπικότητα του υπαλλήλου, καθώς και η υπηρεσιακή του εικόνα όπως προκύπτει από το προσωπικό του μητρώο και τηρείται η αρχή της αναλογικότητας....

Άρθρο 148

1. Η παραίτηση αποτελεί δικαίωμα του υπαλλήλου και υποβάλλεται εγγράφως. Αίρεση, όρος ή προθεσμία στην αίτηση παραίτησης θεωρούνται ότι δεν έχουν γραφεί.
2. Η παραίτηση θεωρείται ότι δεν έχει υποβληθεί αν κατά την υποβολή της εκκρεμεί ποινική δίωξη για πλημμέλημα από τα αναφερόμενα στην περ. α' της

υδ

ΓΧ

παρ. 1 του άρθρου 8 ή για κακούργημα ή πειθαρχική δίωξη ενώπιον του υπηρεσιακού συμβουλίου για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης ή αν η ποινική ή πειθαρχική δίωξη ασκηθεί μέσα σε δύο (2) μήνες από την υποβολή της αίτησης παραίτησης και πριν την αποδοχή της. Στην περίπτωση άσκησης πειθαρχικής δίωξης μετά την υποβολή αίτησης παραίτησης, εφόσον η πειθαρχική υπόθεση δεν εκδικασθεί σε πρώτο βαθμό εντός έξι (6) μηνών, ο υπάλληλος δικαιούται να υποβάλει νέα αίτηση παραίτησης κατά τους όρους του παρόντος άρθρου. 3...4...

5. Η αίτηση παραίτησης γίνεται αποδεκτή με πράξη που εκδίδεται από το αρμόδιο όργανο και δημοσιεύεται σε περίληψη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η υπηρεσία δεν μπορεί να κάνει αποδεκτή την αίτηση παραίτησης πριν από την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από την υποβολή της. Αν μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από την υποβολή της αίτησης παραίτησης ο υπάλληλος επανέλθει με δεύτερη αίτηση, εμμένοντας στην παραίτηση του, αυτή γίνεται αυτοδικαίως αποδεκτή και λύεται η υπαλληλική σχέση από την ημέρα υποβολής της δεύτερης αίτησης. Η αίτηση παραίτησης θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή και λύεται αυτοδικαίως η υπαλληλική σχέση, αν παρέλθει άπρακτη προθεσμία δύο (2) μηνών από την υποβολή της. Για τη λύση της υπαλληλικής σχέσης εκδίδεται διαπιστωτική πράξη, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

10. Στα άρθρα 62 και 63 (όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του με την παρ.7γ του άρθρ.3 του ν.4151/2013(Α'103)) του π.δ. 169/2007 «Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων(Α'210),ορίζεται ότι:

«Άρθρο 62

Το δικαίωμα σύνταξης χάνεται στις παρακάτω περιπτώσεις α)... β) Αν ο δικαιούχος καταδικαστεί αμετάκλητα, είτε όταν ήταν στην ενέργεια, είτε ως συνταξιούχος, σε ποινή κάθειρξης για κλοπή, υπεξαίρεση, απάτη, πλαστογραφία, απιστία, παραποίηση ή σε φυλάκιση για δωροδοκία ή δωροληψία, εφόσον τα αδικήματα αυτά στρέφονται κατά του Δημοσίου ή κατά νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου καθώς και αν καταδικαστεί αμετάκλητα για κάποιο από τα αδικήματα των άρθρων 270 και 272 του Ποινικού Κώδικα, όπως αυτά τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του Ν.Δ. 364/1969.(Άρθρο 62 παρ.1 περ. β'εδ.»

Άρθρο 63 παρ 1.

«1. Το δικαίωμα για σύνταξη ή καταβολή δεν μπορεί να ασκηθεί αν ο δικαιούχος καταδικασθεί στην ποινή της καθείρξεως για οιοδήποτε αδίκημα και μέχρι τη λήξη της ποινής»

11. Στα άρθρα 256, 263Α και 259 του Π.Κ. ορίζεται ότι:

Άρθρο 256 Απιστία σχετική με την υπηρεσία

«Υπάλληλος που κατά τον προσδιορισμό, την είσπραξη ή τη διαχείριση φόρων, δασμών, τελών ή άλλων φορολογημάτων ή οποιωνδήποτε εσόδων ελαττώνει εν γνώσει του και για να ωφεληθεί ο ίδιος ή άλλος, τη δημόσια, τη δημοτική ή την κοινοτική περιουσία ή την περιουσία νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, της οποίας η διαχείριση του είναι εμπιστευμένη, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών β) αν η ελάττωση είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών γ) Με Κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, αν: α) ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα και η ελάττωση της περιουσίας είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας ανώτερης συνολικά των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών [δέκα πέντε χιλιάδων ευρώ (15.000)].

Άρθρο 263 Α.

«1. Για την εφαρμογή των άρθρων 235, 236, 239, 241, 242, 243, 245, 246, 252, 253, 255, 256, 257, 258, 259, 261, 262 και 263 υπάλληλοι θεωρούνται και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση: α) σε επιχειρήσεις ή οργανισμούς που ανήκουν στο Κράτος, σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και που εξυπηρετούν με αποκλειστική ή προνομιακή εκμετάλλευση την προμήθεια ή την παροχή στο κοινό νερού, φωτισμού, θερμότητας, κινητήριας δύναμης ή μέσων συγκοινωνίας ή επικοινωνίας ή μαζικής ενημέρωσης, β) σε τράπεζες που εδρεύουν στην ημεδαπή κατά το νόμο ή το καταστατικό τους, γ) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο, από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και από νομικά πρόσωπα αναφερόμενα στα προηγούμενα εδάφια, εφόσον τα ιδρυτικά νομικά πρόσωπα συμμετέχουν στη διοίκηση τους ή, αν πρόκειται για ανώνυμη εταιρία, στο κεφάλαιο της ή τα νομικά αυτά πρόσωπα είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης και δ) σε όργανα ή οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των μελών του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 259 Παράβαση καθήκοντος- του ιδίου ως άνω Κώδικα, ορίζεται ότι: ~~ΣΑ~~ **ΓΧ**

«Υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο τιμωρείται με Φυλάκιση μέχρι δύο ετών, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη.»

12. Στο ισχύον Σύνταγμα 1975/1986/2001 στο μεν άρθρο 5 παρ. 1, ορίζεται ότι: «1. Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη», στο δε άρθρο 25 παρ. 1 ότι:

«1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κρότους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκηση τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας».

13. Στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δίκαιως δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερόληπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος το οποίον θα αποφασίση.... επί του βάσιμου πόσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. 2. Παν πρόσωπον κατηγορούμενον επί αδικήματι τεκμαίρεται ότι είναι αθών μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής»

14. Στην παρ. 4 του άρθρου 6 με τίτλο «όρια ηλικίας συνταξιοδότησης- εξίσωση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών υπαλλήλων του Δημοσίου» του ν.3865/2010 (ΦΕΚ Α120) «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς Διατάξεις» ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις της περίπτωσης β της παρ. 2 του άρθρου 56 του π.δ 169/2007 αντικαθίστανται από 1-1-2011 ως εξής: Γ. Για όσους έχουν προσληφθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 1983 και συμπληρώνουν τριάντα έξι (36) έτη πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας το έτος 2011, η σύνταξη καταβάλλεται ολόκληρη μετά την συμπλήρωση του πενητηκοστού ογδόου (58) έτους της ηλικίας τους. Ο ανωτέρω χρόνος υπηρεσίας για όσους συμπληρώνουν αυτόν από το έτος 2012 και μετά, αυξάνεται κατά ένα (1) έτος για κάθε επόμενο

ημερολογιακό έτος και μέχρι συμπλήρωση σαράντα (40) ετών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας. Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης αυτής αυξάνεται σταδιακά από 1-1-2012 κατά ένα (1) έτος ετησίως και μέχρι την συμπλήρωση του εξηκοστού (60ου) έτους της ηλικίας. Τα έτη υπηρεσίας καθώς και τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης που προβλέπονται από τις διατάξεις της περίπτωσης αυτής έχουν εφαρμογή και για όσους έχουν προσληφθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 1983 και συμπληρώνουν τριάντα επτά (37) έτη πραγματικής υπηρεσίας από 1-1-2012 και μετά.»

15. Τέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 101, παρ.2, περ β' του ν.4387/2016(Α'/85/12-5-2016 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 234 παρ.12 ν.4389/2016, (Α 94/27.5.2016,) και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 58 ν.4445/2016, (Α 236/19.12.2016): «β. Με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α. τοποθετούνται προϊστάμενοι στις οργανικές μονάδες του Ε.Φ.Κ.Α. υπάλληλοι που υπηρετούσαν στους εντασσόμενους φορείς και ασκούσαν καθήκοντα προϊσταμένου του ίδιου επιπέδου, εφόσον έχουν επιλεγεί από το αρμόδιο Συμβούλιο, με κριτήριο τον περισσότερο χρόνο άσκησης καθηκόντων προϊσταμένου αντίστοιχου επιπέδου. Οι προϊστάμενοι αυτοί ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρι την επιλογή νέων προϊσταμένων, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Αν δεν επαρκούν οι υπάλληλοι που ασκούν καθήκοντα προϊσταμένου κατόπιν επιλογής, προϊστάμενοι τοποθετούνται υπάλληλοι που ασκούν καθήκοντα προϊσταμένου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί αναπλήρωσης και με κριτήριο τον περισσότερο χρόνο άσκησης καθηκόντων προϊσταμένου αντίστοιχου επιπέδου. Αν δεν επαρκούν οι θέσεις προϊσταμένων οργανικής μονάδας του φορέα, οι υπάλληλοι τοποθετούνται ως προϊστάμενοι σε οργανική μονάδα του αμέσως κατώτερου επιπέδου. Σε περίπτωση που τα ίδια κριτήρια πληρούνται από περισσότερους υπαλλήλους, η επιλογή διενεργείται με αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητή του Ε.Φ.Κ.Α.. Υπάλληλοι που τοποθετήθηκαν σε θέσεις ευθύνης σε οργανικές μονάδες του Ε.Φ.Κ.Α. κατά τη μεταβατική περίοδο λειτουργίας του και πριν την έναρξη ισχύος του Οργανισμού, διατηρούν τη θέση ευθύνης και μετά την ισχύ του Οργανισμού, μέχρι την επιλογή νέων προϊσταμένων, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, και εφόσον πληρούν τα τυπικά προσόντα που προβλέπονται στον Οργανισμό. Μέχρι την τοποθέτηση των προϊσταμένων στις οργανικές μονάδες των άρθρων 69Α έως και 69Β, και της παραγράφου 3 του άρθρου 67Α, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου, προϊστάμενοι παραμένουν οι ήδη υπηρετούντες σε αυτές.».

Α

ΓΧ

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Από την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων, ερμηνευομένων αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους και την υπαγωγή σε αυτές των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη του Τμήματος, συνάγονται τα ακόλουθα:

16. Από τις διατάξεις του άρθρου 148 παρ. 2 του Υ.Κ. (ν.3528/2007) προκύπτει ότι, παρότι η παραίτηση του δημοσίου υπαλλήλου αποτελεί δικαίωμα αυτού, το οποίο υποβάλλεται πάντοτε εγγράφως και χωρίς προσθέτους ορισμούς (δηλ. αίρεση, όρο, προθεσμία) οι οποίοι άλλωστε θεωρούνται ως μη γεγραμμένοι (Τάχος-Συμεωνίδης: Ερμην. Υπαλ. Κώδικα έκδοση 2007 κεφ. Β υπό αρ. 148 σ.1536, ΝΣΚ 564/2008, 45/2010, 201/2012) εν τούτοις σε ορισμένες περιπτώσεις αυτή θεωρείται κατά πλάσμα του νόμου ως μη υποβληθείσα: α) αν κατά την υποβολή της εκκρεμεί ποινική δίωξη για πλημμέλημα του άρθρου 8 παρ. 1 ή κακούργημα, β) αν εκκρεμεί πειθαρχική δίωξη ενώπιον του Υ. Σ. για παράπτωμα, επισύρον την ποινή της οριστικής παύσεως και γ) αν η ποινική ή πειθαρχική δίωξη ασκηθεί μέσα σε δύο μήνες από την υποβολή της παραιτήσεως και προ της αποδοχής της (ΝΣΚ 37/2008 Ολομ. 426/2011, 11/2012, 21/2013).

17. Όπως δε έχει γίνει δεκτό, κατ' εφαρμογή των - ταυτοσήμων προς τις ισχύουσες - διατάξεων των προϊσχυσάντων Υπαλληλικών Κωδίκων και ιδίως του άρθρου 149 παρ. 2 του κυρωθέντος με τον ν. 2683/1999 Υ.Κ., η υποβολή από τον υπάλληλο παραιτήσεως από την υπηρεσία, δεν επάγεται καμία νόμιμη συνέπεια στην υπηρεσιακή του κατάσταση, ούτε δημιουργεί υποχρέωση της Διοικήσεως, αν η σχετική αίτηση υποβληθεί, ενώ συντρέχουν οι παραπάνω περιπτώσεις (ΣΤΕ 2428/2005, 2345/2006, 2898/2006, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 334/2006 κ.λ.π.). Επισημαίνεται περαιτέρω, ότι για μία μόνο περίπτωση, αυτή της άσκησης πειθαρχικής δίωξης μετά την υποβολή της παραίτησης προβλέπεται από τον νόμο ανώτατο όριο διατήρησης της εκκρεμότητας, ήτοι τάσσεται περιορισμός εκδίκασής της εντός 6 μηνών, με συνέπεια, σε αντίθετη περίπτωση, να δικαιούται ο υπάλληλος να υποβάλει νέα αίτηση παραίτησης, ενώ για τις λοιπές, ως άνω, περιπτώσεις τέτοιος χρονικός περιορισμός δεν τίθεται (ΝΣΚ 37/2008 Ολ. 426/2011, 11/2012, 21/2013).

18. Περαιτέρω, όπως παγίως γίνεται δεκτό, με την παρ. 1 του άρθρου 5 του Συντάγματος, προστατεύεται και η επαγγελματική ελευθερία, δηλαδή η ελευθερία επιλογής και άσκησης επαγγέλματος, ως στοιχείο της προσωπικότητας του ατόμου και του δικαιώματος στην ελεύθερη ανάπτυξή της. Τούτο, βεβαίως, δεν εμποδίζει τη νομοθετική εξουσία να προβαίνει σε ρυθμίσεις και να τάσσει όρους και

προϋποθέσεις ή να επιβάλλει περιορισμούς στην επιλογή και την άσκηση ορισμένου επαγγέλματος. Στην τελευταία, όμως, περίπτωση οι περιορισμοί θα πρέπει να προβλέπονται στο νόμο, να επιδιώκουν, κατά τρόπο αντικειμενικό, την επίτευξη σκοπών δημοσίου συμφέροντος και να είναι αναγκαίοι και πρόσφοροι για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, να ανταποκρίνονται δηλαδή, κατά τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 25 του Συντάγματος, προς την αρχή της αναλογικότητας (ΣΤΕ 3828/1997, 413/1993 κ.α.).

19. Ο περιορισμός του δικαιώματος παραίτησης των υπαλλήλων κατά των οποίων έχει ασκηθεί ποινική δίωξη προβλέπεται από το νόμο και επιδιώκει σκοπό δημοσίου συμφέροντος, δηλαδή την αποτροπή αποφυγής των συνεπειών που μια αμετάκλητη ποινική καταδίκη συνεπάγεται για τον φέροντα την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου. Πρέπει, όμως, να εξετασθεί κατά πόσο σε κάθε συγκεκριμένη διάταξη του Υ.Κ., σύμφωνα με την οποία θεωρείται ως μη υποβληθείσα η αίτηση παραίτησης, αν εκκρεμεί κατά του αιτούντος ποινική δίωξη, είναι εφαρμοστέα και αν εξυπηρετεί κάποιο σκοπό σε περιπτώσεις, κατά τις οποίες είναι εκ του νόμου δυνατή και επιβεβλημένη η λύση της υπαλληλικής σχέσης εξ άλλου λόγου όπως, π.χ. κατ' εφαρμογή των άρθρων 152, 155 ΥΚ. (λόγω συμπληρώσεως της απαιτούμενης ηλικίας και του συνταξίμου χρόνου) και περαιτέρω αν συμβαδίζει, μετά συνεκτίμηση όλων των δεδομένων στοιχείων, με την αρχή της αναλογικότητας (Βλ. ad hoc ΝΣΚ Ολ. 37/2008).

20. Εξ' άλλου, με την απόφαση 1571/2010 του ΣΤΕ και 748/2011 του Δ.Εφ.ΑΘ. κρίθηκε συνταγματική μεν, πλην αντίθετη με τις διατάξεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη που κυρώθηκε με τον ν. 1426/1948 (άρθρ. 28 παρ. 1 του Σ.) η επιβολή σε οποιονδήποτε εργαζόμενο και ανεξαρτήτως της νομικής φύσης της εργασίας του της υποχρέωσης να εξακολουθεί να ασκεί εργασία ή επάγγελμα στα οποία δεν επιθυμεί πλέον να παραμένει βάσει του άρθρου 64 παρ. 1 και 17 (αφορά υποχρεωτική παραμονή στο στράτευμα για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα χωρίς δυνατότητα παραίτησης). Άλλωστε, χαρακτηριστικό της ειδικής νομικής σχέσης που συνδέει τον δημόσιο υπάλληλο με το νομικό πρόσωπο του Δημοσίου είναι, μεταξύ άλλων και ο προαιρετικός της χαρακτήρας, η θεμελίωση δηλαδή της σχέσης αυτής στην καταφατική βούληση του προσώπου, γεγονός που επιτρέπει την λύση της, ύστερα από δήλωση του υπαλλήλου. Στο δικαίωμα όμως του υπαλλήλου να αποχωρήσει από την υπηρεσία του είναι δυνατόν, όπως προεκτέθηκε, να τεθούν

ΛΑ

Γ*

περιορισμοί (βλ., Ε.Σπηλιωτόπουλου, Χρυσανθάκη, «Βασικοί θεσμοί Δημοσιοϋπαλληλικού Δικαίου» 6^η έκδοση, παρ.12 και 175).

21. Περαιτέρω, η κατά το άρθρο 148 παρ. 2 του ΥΚ «εκκρεμής ποινική δίωξη» καταλαμβάνει τη χρονική περίοδο από την έγερση αυτής κατά του υπαλλήλου από τον αρμόδιο εισαγγελέα, in personam και όχι in rem (ΝΣΚ 352/2003, 297/2013), μέχρι τη θέση στο αρχείο της ποινικής υπόθεσης, είτε για παράδειγμα με την έκδοση αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος, βουλεύματος που παύει την ποινική δίωξη ή κηρύσσει αυτή απαράδεκτη, είτε με την έκδοση αμετάκλητης αθωωτικής ή καταδικαστικής απόφασης (ΝΣΚ 297/2013).

22. Κατ'ακολουθία όλων των ανωτέρω, σε περίπτωση αίτησης παραίτησης υπαλλήλου κατά του οποίου εκκρεμεί ποινική δίωξη, θα πρέπει να ερευνάται αν οι συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης, λαμβανομένων υπόψη και των προαναφερθεισών διατάξεων των άρθρων 5 και 25 του Συντάγματος και 6 της ΕΣΔΑ, μπορούν να δικαιολογήσουν τη δυνατότητα ή την ευχέρεια της Διοίκησης να προβεί σε εξέταση της αίτησης παραίτησης του υπαλλήλου, και σε αποδοχή της.

23. Στην προκειμένη υπόθεση, όπως προκύπτει από το διδόμενο από την Υπηρεσία ιστορικό (βλ. παραγρ. 1-2), εκτός από την πειθαρχική δίωξη που ασκήθηκε στον Κ.Θ. με το παραπεμπτήριο έγγραφο Γ17/36/15.6.2012 του Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για πλημμελή άσκηση των καθηκόντων του κατά την παρακολούθηση του έργου «Μελέτη και Κατασκευή Υποκαταστήματος Πατησίων», έχει ασκηθεί για τα ίδια πραγματικά περιστατικά κατά του ίδιου και ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος για «απιστία στη υπηρεσία κατά συναυτουργία και κατ' εξακολούθηση τελεσθείσα σε βάρος νομικού προσώπου από τα αναφερόμενα στο αρ. 263Α του ΠΚ από υπαίτιο που μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα, από την οποία επήλθε ιδιαίτερα μεγάλης αξίας ελάττωση της περιουσίας του ανωτέρω νομικού προσώπου, ανώτερη των € 150.000». Η σχετική δικογραφία βρίσκεται στο στάδιο της κύριας ανάκρισης από 04.07.2013.

24. Σημειωτέον ότι κατά την 15^η Συνεδρίαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στις 24.11.2016, αυτό, με την απόφασή του με αριθμό 55/Συν.15/24.11.2016, έπαυσε οριστικά την πειθαρχική δίωξη σε βάρος του υπαλλήλου Κ.Θ. τόσο για τα παραπάνω πειθαρχικά παραπτώματα, όσο και για αυτά που αναφέρονταν στο παραπεμπτήριο έγγραφο Γ17/56/20.9.2012 του Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και αφορούσαν στην πλημμελή άσκηση των καθηκόντων του κατά την παρακολούθηση του έργου «Μελέτη και Κατασκευή Υποκαταστήματος Παγκρατίου». Επομένως η

μόνη εκκρεμότητα σχετικά με τον εν λόγω υπάλληλο είναι η ποινική υπόθεση που βρίσκεται ενώπιον του 2^{ου} Ειδικού Ανακριτή.

25. Επειδή ο χρόνος περαίωσης της πιο πάνω ποινικής υπόθεσης, αν φθάσει στο ακροατήριο ή αν ασκηθούν ένδικα μέσα είτε εκ μέρους του υπαλλήλου, σε περίπτωση καταδίκης του, είτε εκ μέρους της εισαγγελικής αρχής, σε περίπτωση απαλλαγής του, δεν μπορεί να προσδιορισθεί. Υπό τα δεδομένα αυτά, το μεγάλο χρονικό διάστημα που έχει διαρρεύσει από την άσκηση ποινικής δίωξης (15-6-2012), χωρίς ο ανωτέρω υπάλληλος να έχει κληθεί να απολογηθεί, καθώς και η αβεβαιότητα ως προς τον χρόνο της αμετάκλητης περαίωσης της όλης ποινικής διαδικασίας, η οποία θα έπρεπε, πάντως, να περαιωθεί μέσα σε εύλογο χρόνο, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος, υπέρ του οποίου σημειωτέον ισχύει το τεκμήριο της αθωότητας και προσδοκά να συνταξιοδοτηθεί με πλήρη σύνταξη, δικαιολογεί την παραδοχή ότι η αναστολή των αποτελεσμάτων της παραίτησης οδηγεί σε υπέρμετρο περιορισμό της βούλησης του υπαλλήλου, η οποία τελεί υπό την εγγύηση του άρθρου 5 του Συντάγματος, ως εκδήλωση του δικαιώματος στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, ενόψει και της αρχής της αναλογικότητας.

Ενόψει των ανωτέρω, κατά τη συζήτηση στο Τμήμα διατυπώθηκαν δύο γνώμες.

26. Σύμφωνα με την πλειοψηφήσασα γνώμη που σχηματίστηκε από τους Ιωάννη-Κωνσταντίνο Χαλκιά, Αντιπρόεδρο του ΝΣΚ, και τους Ιωάννη Διονυσόπουλο, Παρασκευά Βαρελά, Γεώργιο Κανελλόπουλο, Βασιλική Τύρου, Νικόλαο Δασκαλαντωνάκη, Γεώργιο Ανδρέου, Ευαγγελία, Σκαλτσά Χαράλαμπο Μπρισκόλα και Νικόλαο Καραγιώργη, Νομικούς Συμβούλους του Κράτους, (ψηφοί 10) η Διοίκηση του Ε.Φ.Κ.Α. έχει τη διακριτική ευχέρεια να εξετάζει αιτήσεις παραίτησης υπαλλήλων κατά των οποίων εκκρεμεί ποινική δίωξη και εκτιμωμένων των ειδικότερων συνθηκών κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης να τις αποδέχεται. Συνεπώς, δεν είναι μεν υποχρεωμένη, αλλά και δεν κωλύεται, εκτιμώντας τα ανωτέρω περιστατικά και όσα άλλα τυχόν υφίστανται στον φάκελο του υπαλλήλου Κ.Θ., σε συνδυασμό με τις επιταγές του δημοσίου συμφέροντος, να εξετάσει την περίπτωση αποδοχής της παραίτησης του ανωτέρω υπαλλήλου, χωρίς να αναμείνει την αμετάκλητη περαίωση της ποινικής δίωξης, που έχει ασκηθεί κατ' αυτού (Γνωμ Ν.Σ.Κ 172/2015, 243/2015).

27. Άλλωστε, οι όποιες έννομες συνέπειες επέρχονται (ή θα επέλθουν), από την καταδίκη (αμετάκλητη ή μη) του υπαλλήλου κατά τα άρθρα 62 (εδάφ β') και 63

Λ. Α. ΓΧ

(παρ.1) του ΠΔ 169/2007, δηλαδή η απώλεια του δικαιώματος σύνταξης ή η αναστολή της άσκησης δικαιώματος σύνταξης (αντίστοιχα) και πέραν και ανεξάρτητα των ζητημάτων αντίθεσης αυτών στο Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ (πρβλ. απόφαση Ε.Δ.Δ.Α. από 22.10.2009 Αποστολάκη κατά Ελλάδας Ε.Δ.Κ.Α. 2009.689 για τη ρύθμιση της περ. β' του αρ. 62 του π.δ.169/2007), είναι αποσυνδεδεμένες από την ιδιότητα του καταδικασθέντος προσώπου, ως ενεργού (ή μη) υπαλλήλου και πάντως δεν απαιτείται οπωσδήποτε για την επέλευση των δυσμενών αυτών συνεπειών η εκ μέρους του υπαλλήλου διατήρηση της ιδιότητάς του αυτής.

28. Εφόσον πάντως, η αρμόδια υπηρεσία δεν αποδεχθεί την αίτηση παραίτησης του εν λόγω υπαλλήλου, δύναται αυτή, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 περ β' του άρθρου του άρθρου 101 του ν.4387/2016, να τον τοποθετήσει στη θέση ευθύνης.

29. Σύμφωνα με την μειοψηφήσασα γνώμη που διατύπωσε ο Νομικός Σύμβουλος Θεόδωρος Ψυχογιός, (ψηφοί 1) όπως παγίως γίνεται δεκτό, το άρθρο 148§2 Υ.Κ. εισάγει εξαίρεση στον κανόνα της προαιρετικότητας, που διέπει την ειδική νομική σχέση, η οποία συνδέει τον δημόσιο υπάλληλο με το νομικό πρόσωπο του Δημοσίου και η οποία επιτρέπει την λύση της ύστερα από παραίτηση του υπαλλήλου, την οποία ο νόμος ανάγει ρητά σε δικαίωμα (άρθρο 148§1εδ.1 Υ.Κ.). Η ως άνω εξαίρεση απαντάται σε όλα τα κείμενα των κατά καιρούς ισχυσάντων Υπαλληλικών Κωδίκων και η ratio αυτής υπαγορεύτηκε από λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, καθόσον έτσι απετράπετο η υποβολή παραιτήσεων, η οποία είχε ως συνέπεια την πλήρη ατιμωρησία των πειθαρχικώς διωκομένων υπαλλήλων,¹ ενόψει της ρητής νομοθετικής πρόβλεψης ότι τυχόν καταδικαστική απόφαση, που εκδίδεται στην περίπτωση που ο υπάλληλος έχει απολέσει την υπαλληλική του ιδιότητα, παραμένει ανεκτέλεστη (βλ. άρθρο 113 Υ.Κ., ως είχε πριν από την αντικατάστασή του). Ήδη, όμως, με το άρθρο δεύτερο του ν. 4057/2012 (Α' 54/14-3-12), το οποίο καταλαμβάνει διαχρονικά την υπό κρίση έννομη σχέση (βλ. άρθρο έβδομο), το ως άνω άρθρο 113 αντικαταστάθηκε και η προϊσχύουσα νομοθετική πρόβλεψη, κατά την οποία τυχόν καταδικαστική απόφαση που εκδίδεται μετά την απώλεια της υπαλληλικής ιδιότητας παραμένει ανεκτέλεστη, εξαλείφθηκε. Η αιτιολογική έκθεση του ν. 4057/2012 επί της ως άνω νομοθετικής μεταβολής είναι άκρως διαφωτιστική, ορίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι *«τυχόν απώλεια της υπαλληλικής ιδιότητας, κατά την εξέλιξη της πειθαρχικής διαδικασίας, δεν έχει ως αποτέλεσμα ο πειθαρχικώς διωκόμενος υπάλληλος να*

¹ Βλ. Τάχο, Ερμηνεία Υπαλληλ. Κώδικα, 1999, σελ. 998, επί του ομοίου άρθρου 149§2 του ν. 2683/1999, επίσης βλ. Αιτιολογική Έκθεση επί του αυτού άρθρου, ΔΕΦΑθ 2175/2012 σκ. 3, 145/2010, ΝΟΜΟΣ.

τίθεται σε ευμενέστερη θέση, λόγω του ότι δεν είναι πλέον εν ενεργεία υπάλληλος, αλλά η καταδικαστική πειθαρχική απόφαση παράγει γι' αυτόν σοβαρές δυσμενείς συνέπειες σε οικονομικό επίπεδο». Καθίσταται, λοιπόν, προφανές ότι, μετά την ισχύ του ν. 4057/2012 και την επέκταση των συνεπειών της καταδικαστικής πειθαρχικής απόφασης και στο χρονικό στάδιο που έπεται της παραίτησης του υπαλλήλου, εξέλιπε το τελεολογικό έρεισμα των εξαιρετικών ρυθμίσεων του άρθρου 148§2 Υ.Κ. και ως εκ τούτου, παρά τη μη ρητή κατάργηση των ρυθμίσεων αυτών, ενδείκνυται, κατ' ορθή ερμηνεία, η επάνοδος στον κανόνα που εισάγει η πρώτη παράγραφος του ίδιου άρθρου, έτσι ώστε ο διωκόμενος υπάλληλος να δύναται να ασκεί ακωλύτως το δικαίωμα της παραίτησής του από την υπαλληλική ιδιότητα. Το γεγονός αυτό θα έχει προδήλως ευεργετική επίδραση και στην ομαλή λειτουργία της υπηρεσίας, αφού, η παρουσία σε αυτή των πειθαρχικώς και ποινικώς διωκομένων υπαλλήλων δημιουργεί, κατά κανόνα, σοβαρά προβλήματα ηθικής φύσης. Εξυπακούεται, ότι για την ταυτότητα του νομικού λόγου, η ανωτέρω ερμηνευτική θέση έχει πλήρη εφαρμογή και στην περίπτωση που ο υπάλληλος διώκεται ποινικώς (και δη *a fortiori*), καθόσον η παραίτηση του υπαλλήλου ουδόλως επιδρά στην εκτέλεση της εις βάρος του ποινικής καταδίκης. Συνεπώς, κατά την άποψη της μειοψηφίας, η παραίτηση του πειθαρχικώς ή και ποινικώς διωκομένου υπαλλήλου, οποτεδήποτε υποβληθεί αυτή, δημιουργεί υποχρέωση της υπηρεσίας προς αποδοχή της.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

30. Με βάση τα προεκτεθέντα, στο ως άνω ερώτημα αρμόζει η ακόλουθη απάντηση: Ενόψει των διδομένων περιστατικών της συγκεκριμένης περίπτωσης, ο Ε.Φ.Κ.Α, ως οιονεί καθολικός διάδοχος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (άρθρ.51 ν.4387/2016), δεν είναι υποχρεωμένος, αλλά και δεν κωλύεται από τη διάταξη του άρθρου 148 παρ. 2 του Υ.Κ. να εξετάσει την περίπτωση αποδοχής της αίτησης παραίτησης του υπαλλήλου Κ.Θ., χωρίς να αναμένει την αμετάκλητη περαίωση της ποινικής δίωξης που έχει ασκηθεί εναντίον του. Αν ωστόσο, η αρμόδια υπηρεσία δεν αποδεχθεί την αίτηση παραίτησης του εν λόγω υπαλλήλου, δύναται να τον τοποθετήσει στη θέση ευθύνης, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 περ β' του άρθρου 101 του ν.4387/2016. *CF 57*

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 29-06-2017

Ο Πρόεδρος

Γ. Χαλκιάς

Ιωάννης-Κωνσταντίνος Χαλκιάς

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΝΣΚ

Η Εισηγήτρια

Σοφία Παναγιωάντου-Αναγνώστου

Πάρεδρος ΝΣΚ